

ETUVARTIOPALVELUS.

Levossa olevia joukkoja suojelevat etuvartiot. Näiden on lyötävä pienehköjä vihollisjoukkoja takaisin, estettävä vihollisen vakoojat pääsemästä vartioketjun läpi sekä vakavamman hyökkäyksen sattuessa hankittava etuvartiolinjan takana lepääville joukoille aikaa laittautua taistelu- tai marssivalmiiksi.

Etuvartiopalveluksen järjestysmuodot riippuvat siitä, kuinka kaukana vihollinen on, maan laadusta sekä majoittuneen sotajoukon voimasuhteista ja aikomuksista.

Joukko, jota vihollinen ei vakavammin uhkaa, voi lepoon asettuessaan tyytyä asettamaan läheisyyteensä yksinkertaisia vartio-osastoja. Mutta mitä suurempi odottamatoman hyökkäyksen vaara vihollisen puolelta on, sitä laajakantoisempia tulee suojelustoimenpiteiden olla.

Vihollisen hyökkäyksen varalta täytyy etuvartion aina olla taisteluvalmiina, mutta sen ei pidä itse etsiä taistelua.

Suurempi joukko-osasto suojelee itseään etuvartiolla, johon kuuluu yksi tai useampi komppania (noin $\frac{1}{5}$ joukko-osastosta) ja joka lähetetään sulkemaan ja puolustamaan majoituspaikkaan johtavia teitä ja luoksepääsypaikkoja. Etuvartioujoukon johtaja jakaa joukon — sen ollessa suurenpuoleisen — *etuvartioreserviin* ja *etuvartiokomppanioihin* sekä määrää kullekin etuvartiokomppanielle vartioalueen. Hyökkäyksen sattuessa tulee etuvartioreservin tukea edessään olevia etuvartiokomppanioja. Etuvartiokomppaniat järjestävät suojelupalveluksen *kenttävahtien*

avulla, joiden vahvuus vaihtelee ryhmästä joukkueeseen ja jotka asetetaan tärkeimmille teille ja luoksepääsypaikoille. Tärkeämmät ja kauempana sijaitsevat vartiopaikat miehitetään vahvemmilla, komppanian edessä ja lähellä olevat paikat taas heikommilla kenttävahdeilla.

Varsinaisen vartioimisen ja tiedustelun suorittavat kenttävahdista viholliseen päin lähetetyt kaksois- ja aliupseerivartiot sekä patrullit.

Kun vihollinen on etäämmällä kuin päivämatkan päässä, tai majoitettua joukkoa suojaavat virrat, suot ja vuorenselätneet, lähettää pääjoukon johtaja suojelustehtäviin vain kenttävahteja, joiden välisiä alueita vartiot ja patrullit vartioivat.

Pienenpuoleiset partiojoukot, joiden tehtävänä on mahdollisimman huomaamatta lähestyä vihollista, eivät aseta ollenkaan etuvartiojoukkoja ja kenttävahteja, vaan ainoastaan vihollisen tähytäjiltä piilossa olevia vartioita tärkeimmille paikoille.

Yhteyttä vartion ja pääjoukon välillä pitävät yhdysmiehet.

Vähintään kolmen miehen vahvuisia patrulleja lähetetään teitä pitkin tai seudun tarjoamia suojia hyväkseen käyttäen vihollista kohti aina 3 km. päähän kenttävahdeista kaikkiin suuntiin, joista odotetaan vihollisen hyökkäyksen tapahtuvan tai missä luullaan vihollisia liikkeityvän. Kaksimiehiset patrullit kulkevat kenttävahdista toiseen, ylläpitäen yhteyttä vierekkäin olevien kenttävahtien välillä ja vartioiden näiden välillä olevaa aluetta, missä ei seisovia vartioita ole.

Kun vihollinen on vain muutaman kilometrin päässä (ennen ja jälkeen taistelun), lepää joukko taistelujärjestyksessä. Vihollista lähinnä olevat joukot ovat varustetuissa asemissa, suojanaan kenttävahdit, vartiot ja patrullit, jotka ovat kosketuksessa vihollisen kanssa.

Kenttävahti.

Sittenkun etuvartiokomppanian johtaja on selvittänyt kenttävahtien päälliköille yleisen aseman, antanut tarpeelliset käskyt ja määräykset (muonitus, ilmoitusten lähettäminen y. m.); tunnus-sanan ja osapuilleen kartalla määrännyt kenttävahtien paikan, lähettää kukin kenttävahdin päällikkö muutamia patrulleja määrättyihin paikkoihin turvaamaan kenttävahdin ja vartioiden aseittamista, sekä itse johtaa kenttävahdin osoitetun paikan läheisyyteen, hankkii yleissilmäyksen vartioitavasta alueesta sekä määrää lähemmin kenttävahdin ja vartioiden paikat.

Toimenpiteistään esimiehelleen ilmoittaa kenttävahdin päällikkö mahdollisimman pian sekä asettuu yhteyteen vieruskenttävahtien kanssa. Ilmoitusten tulee sisältää tiedot vihollisesta, yhteyspalveluksesta sekä puolustus- ja varmistustoimenpiteistä. Tärkeätä on selvän karttaluonnoksen laatiminen vartioalueesta.

Kenttävahti pitää huolen suojeluksesta asettamalla vartioita (kaksois- ja aliupseerivartiot) sekä lähettämällä patrulleja. Kenttävahdin välittömäksi suojaksi asetetaan vartio (n. s. kiväärivartio), jolla on laaja tähytysala, mutta samalla nopea ilmoitusmahdollisuus kenttävahtiin.

Vartioketjua asetettaessa on suurempi paino pantava vihollisesta päin tulevien teiden sekä erinäisten muiden tärkeiden paikkojen miehittämiseen kuin yhtenäisen vartioketjun muodostamiseen, koska vartioiden välisen alan voi varmistaa yhtäjaksoisen patrullikulun kautta. Kenttävahdistä vaihdettavia kaksoisvartioita ei ole asetettava 500 m. etäämmälle kenttävahdistä.

Kenttävahdit ja vartiot numeroidaan oikealta vasemmalle.

Kenttävahdilla on kiväärin ladattuina. Michet ovat kaiken aikaa hälytysvalmiina; selkälaukku voidaan johtajan luvalla riisua. Kukaan ei saa luvatta poistua kenttä-

vahdista. Johtajan harkinnan mukaan voi osa miehistöä nukkua.

Kenttävahti vaihdetaan tavallisesti joka vuorokausi. Päälystön tulee tarkastaa kenttävahdit ja vartiot. Viime-mainittujen tarkastukseen käytetään myös kaksimiehisiä patrulleja.

Kenttävahdin tulee olla valmis ottamaan vastaan viholisen hyökkäyksen sekä ilmoittamaan siitä takana oleville joukoille. Jos on asetettu erityinen etuvartiokomppania, vetäytyvät kenttävahdit ynnä vartiot puolustusasemiin komppanian luo, jollei toisin ole määrätty (esim. jos kenttävahdin luona on hyvät puolustusasemat ja yhteys etuvartiokomppaniaan nopea).

Vartiot.

Varsinaisen vartioimisen suorittavat kaksois- ja aliupseerivartiot. Kumpaankin kuuluu kuusi miestä (kolmea vaihtoa varten) sekä aliupseeri. Kaksi miestä on yhtäikaa vahdissa. Kaksoisvartio palaa kenttävahtiin heti kun se on asettanut vartijat määrätuille paikoille. Vartion vaihto tapahtuu siis kenttävahdissa. Aliupseerivartio sensijaan jää kokonaisuudessaan vartiopaikalle, jossa neljän miehen levätessä kaksi suorittaa tähytystä. Aliupseerivartio lähetetään etäämmälle sekä paikkoihin, jossa kahden miehen suorittama vartiopalvelus on riittämätön.

Vartiot asetetaan säteittäin kenttävahdin paikasta sekä numeroidaan oikealta vasemmalle. Vartiopaikalta täytyy vartijan voida mahdollisimman tarkasti pitää silmällä edessäolevaa aluetta itse kuitenkin näkymättä. Vartion miehet tarkastavat yhteisesti sekä pysyttelevät lähekkäin, voidakseen helposti ilmoittaa huomionsa toisilleen.

Öisin vartioketjua tihennetään, asettamalla useampia vartioita ja lähettämällä lukuisampia patrulleja.

Öisin on kaksoisvartion vartijain pysyttävä likellä toisiaan. Usein seisovat he keskellä tietä.

Vartiolla tulee olla *ohje*, joka sisältää tiedot vihollisesta, edessä olevasta maisemasta, minne näkyvät tiet johdavat, vartion numeron ja paikan, kenttävahdin ja naapurivartioiden asemat.

Kaksoisvartion ohjeista on tiedettävä seuraavaa:

Vartio ei saa ilman käskyä istuutua tai panna maata. Kivääriä saa pitää vapaasti joko jalalla, kainalossa tai olalle ripustettuna. Selkälaukun saa laskea maahan, jollei toisen ole määrätty.

Esimiehen läsnäolo ei saa häiritä tarkastamista, vaan on vartion tarkasti tähysteltävä viholliseen päin. Jotain tärkeää havaitessa on vartion toisen jäsenen siitä heti kenttävahdille ilmoitettava. Jos on vaara lähellä tai jos on huomattu vihollisen alkavan hyökkäyksen, ampuu vartio mahdollisimman nopeasti kaikki kiväärissä olevat patruunansa.

Ohi kulkeville patrulleille on ilmoitettava tehty huomiot.

Päivällä lasketaan kulkemaan ulos ja sisälle; omien joukkojen upseerit ja ylemmät johtajat, suljetut osastot, patrullit ja sananviejät. Kaikki muut on vietävä kenttävahtiin. Joka ei vartion määräystä tottele, ammutaan.

Pimeässä pysäytetään jokainen vartiota lähestyvä huudolla: »*Seis. — Kuka siellä?*» ja tehdään samalla kivääri ampumavalmiiksi. Ellei lähestyvä *kolmatta* kertaa käskettäessä pysähdy, tai ei tiedä *tunnus-sanaa*, tai yrittää paeta, ammutaan.

Pidätettyjen ei saa sallia viedä käsiä taskuihin eikä huolimattomalla vartioimisella antaa yllättää itseään. Puheleminen vieraiden henkilöiden kanssa on kielletty.

Vartio vapautetaan säännön mukaan joka toinen tunti. Vihollisen läheisyydessä, huonolla säällä tai kun joukko on väsynyt, vapautetaan joka tunti. Vapautetun vartion tulee vaihtavan vartionjohtajan läsnäollessa uudelle ilmoittaa saamansa ohjeet kuin myös mitä se on huomannut vartioajalla.

Kuitenkin on etuvartiopalveluksen avulla saavutettu varmistus epätäydellinen, jollei samanaikaisesti suoriteta tarmokasta tiedustelupalvelusta vihollisen piirissä.

Sen vuoksi on lepäävien joukkojen turvallisuutta silmällä pitäen ja omien sotilaallisten suunnitelmien mahdolliseksi tekemiseksi etuvartiopalveluksen kanssa samanaikaisesti ryhdyttävä tarmokkaaseen tiedustelutoimintaan.

Varmistustehtävät ja partiotiedustelu, joka siis kulkevat käsikädessä, asettavat joukon toimintakyvylle suuret vaatimukset. Sen vuoksi ei näihin tehtäviin saa käyttää enemmän voimia kuin ehdottomasti on tarpeellista myöskin sen vuoksi, että ne päinvastaisessa tapauksessa samalla hajoittavat liiaksi voimia.

